

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/347/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.211/2022/2. számú végzése és a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.532/2021/8-II. számú kiegészítő ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaságok (a továbbiakban: I. és II. r. indítványozó, együtt: indítványozók) jogi képviselőjük útján (Kodela Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd dr. Kodela Viktor) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.211/2022/2. számú végzése és a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.532/2021/8-II. számú kiegészítő ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozták, mivel véleményük szerint azok ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárás jelen alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából releváns elemei az alábbiak szerint összegezhetőek.
- [3] 1.1.1. A gazdasági társaság indítványozók kártérítés iránti perben I. és II. rendű felperesként vettek részt.
- [4] Az indítványozók a 2017. december 22-én előterjesztett keresetükben kérték, hogy kötelezze a bíróság az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 54.936.000 forintot és ezen összeg után 2012. október 16. napjától számított törvényes késedelmi kamatot, míg a II. rendű felperesnek 121.830.000 forintot és ezen összeg 2017. december 23. napjától számított késedelmi kamatát. Perköltség iránti igényt is érvényesítettek az alperessel szemben. Az alperes a kereseti kérelmek elutasítását kérte, és beszámítási kifogást terjesztett elő. A Fővárosi Törvényszék 2021. január 28-

- án kelt 18.P.20.930/2018/85. számú ítélete szerint a felperesek keresete és az alperes beszámítási kifogása megalapozott. Az elsőfokú bíróság továbbá megállapította, hogy 1.500.000 forint kereseti illeték a Magyar Állam terhén marad.
- [5] Az alperes által benyújtott fellebbezés alapján indult másodfokú eljárásban a Fővárosi Ítéltábla 2021. június 16-án meghozott 3.P.20.320/2021/4/II. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a felperesek keresetét elutasította, az alperes perköltségben való marasztalását mellőzte. Az I. rendű felperest 4.090.190 forint, a II. rendű felperest 6.613.260 forint együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte az alperes javára. Kötelezte továbbá az I. rendű felperest 835.000 forint, a II. rendű felperest 1.665.000 forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a Magyar Államnak, az adóhatóság külön felhívására.
- [6] Az alperes igazolási kérelme folytán 2021. június 30. napján megismételt tárgyaláson a Fővárosi Ítéltábla ítéletét 3.Pf. 20.532/2021/2/II. számon hatályában fenntartotta.
- [7] 1.1.2. A Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.532/2021/8-II. számú kiegészítő ítéletet hozott 2022. szeptember 7. napján. Az indokolásban rámutatott, hogy hivatalból észlelte, hogy nem rendelkezett a perköltség körében a felperesek illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt elsőfokú eljárási illetékről, amely kérdésről a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 78. § (2) bekezdése értelmében hivatalból kötelező határozni. Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a régi Pp. 225. § (6) bekezdése értelmében az ítéletét kiegészítette, és kötelezte az I. és a II. rendű felperest, hogy az adóhatóság külön felhívására fizessenek meg a Magyar Államnak külön-külön 1.500.000 - 1.500.000 forint eljárási illetéket.
- [8] A másodfokú bíróság az indokolásban kifejtette, hogy a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.532/2021/2/II. számú ítéletével hatályában fenntartott 3.Pf.20.320/2021/4/II. számú ítélete értelmében az eredményre vezető alperesi fellebbezés folytán a felperesek a régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján, mint pervesztes felek külön-külön kötelesek megfizetni az elsőfokú eljárás során felmerült költséget, arra is figyelemmel, hogy a felperesek által önállóan előterjesztett kereseti kérelmek kapcsán egyetemlegességüket megalapozó körülmény nem merült fel. Ennek alapján a felperesek az illetekekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pontjának megfelelő mértékű – 1.500.000 forint – elsőfokú eljárási illetéket kötelesek viselni fejenként, figyelemmel az Itv. 74. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakra is.
- [9] A Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.532/2021/8-II. számú jogerős kiegészítő ítélete ellen az indítványozó felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és helyette a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát kérték akként, hogy az I. rendű felperest 500.000 forint, míg a II. rendű felperest 1.000.000 forint eljárási illeték megfizetésére kötelezzék; másodlagosan pedig, amennyiben erre a Kúria bármilyen okból nem látna

lehetőséget, a kiegészítő ítélet hatályon kívül helyezése mellett az ügyben eljáró másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára kérték utasítani.

- [10] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.211/2022/2. számú végzése indokolásában rámutatott, hogy a régi Pp. 75. § (1) bekezdése szerint perköltség – a törvényben meghatározott kivételeket nem tekintve – mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel (előzetes tudakozódás és levelezés költsége, eljárási illeték, tanú- és szakértői díj, ügygondnoki és tolmácsdíj, helyszíni tárgyalás és szemle költsége stb.). A régi Pp. 271. § (1) bekezdés c) pontja értelmében nincs helye felülvizgálatnak a jogerős határozatnak csupán a kamatfizetésre, illetve a perköltségre vonatkozó rendelkezései ellen. Az illetékben marasztaló kiegészítő ítélet a perköltség részét képező illetékviselésről határozott, így ellene felülvizgálatnak nincs helye.
- [11] Mindezekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 273. § (2) bekezdés a) pontja alapján hivatalból elutasította.
- [12] 2. Az indítványozók a másodfokú ítélet kézbesítésétől számított, az Abtv. 30. § (1) bekezdésben meghatározott határidőben alkotmányjogi panasszal éltek a jogerős ítélet ellen. Az Alkotmánybíróság a panaszt az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján, a folyamatban lévő felülvizsgálati eljárásra tekintettel visszautasította.
- [13] Az indítványozók a Kúria végzésének kézbesítésétől számított hatvan napon belül ismételt alkotmányjogi panasszal éltek a visszautasított panaszban sérelmezett bírói döntéssel és a Kúria végzésével szemben. A Kúria végzésének és a Fővárosi Ítéltábla jogerős kiegészítő ítéletének az illetékfizetési kötelezettségre vonatkozó rendelkezése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték az Alkotmánybíróságtól. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukat a főtitkár hiánypótlási felhívása alapján kiegészítették.
- [14] Indítványukban a támadott határozatok megsemmisítését arra tekintettel kérték, hogy azok megítélésük szerint sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [15] Az indítványozók által kifejtettek lényege szerint, a kiegészítő ítélet meghozatala során a Fővárosi Ítéltábla a le nem rótt illeték viseléséről a pervesztes panaszosok tekintetében a jogszabályi rendelkezésektől, illetve a vonatkozó bírósági gyakorlattól ellentétesen, jogszabálysértő módon rendelkezett. Az indítványozók szerint, tehát a bíróság az eljárási szabályokat nem az Alaptörvénynek megfelelően alkalmazta, ennek következtében a panaszosok Alaptörvényben biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérült.
- [16] Nehezményezték az indítványozók, hogy a másodfokú bíróság a megítélésüktől eltérően értelmezte a jogszabályokat. Panaszukban az Alkotmánybíróság gyakorlatából idézve több döntésre is hivatkoztak.
- [17] Kiemelték: „A jogállamiság elvéből, követelményéből az is következik, hogy a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének

eszközévé. Ellenkező esetben sérülne a jogbiztonság követelménye, a jogalkalmazó szervek döntéseire vonatkozó kiszámíthatósági és előre láthatósági elvárás” {3026/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [27]}.

- [18] Rámutattak: Az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban kapcsolta össze a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és az önkényes jogalkalmazás tilalmát, és elvi érveléssel kimondta:
- [19] „Az önkényes bírói jogértelmezés sértheti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot.” ...
- [20] „[a] bírói függetlenségnek nem korlátozza, sokkal inkább biztosítja a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével” {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [23]}
- [21] Az indítványozók álláspontja szerint a Fővárosi Ítéltábla kiegészítő ítéletének, illetve erre tekintettel a Kúria végzésének Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe, azaz a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogba illetve B) cikk (1) bekezdésébe (a jogállamiság követelményébe) történő ütközésére tekintettel a támadott határozatok megsemmisítésének lenne helye.
- [22] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben.
- [23] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. A tanács vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [24] 3.1. Az indítványozók a bírósági eljárásban részt vettek, így érintettségük a támadott határozattal összefüggésben megállapítható.
- [25] Az indítványozók jogosultnak tekinthetőek, mivel saját egyedi ügyükkel összefüggésben nyújtották be az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt.
- [26] {Lásd hasonlóan pl. 3326/2022. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [2], [9], [10], [13] 168/2018 (V. 16.) AB végzés, Indokolás [33]}.
- [27] Az indítvány az Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pontjának eleget tesz, mivel az indítványozók a rendelkezésükre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítették.

- [28] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására – az Abtv. 27. §-ára hivatkozással – a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. Az Abtv. 53. § (2) bekezdése értelmében pedig az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26. § (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani.
- [29] Az Abtv. 32. § (3) és (4) bekezdései alapján, ha az Alkotmánybíróság a főtitkári előkészítő eljárás során hivatalos tudomást szerez arról, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett ügyben a sérelmezett bírói döntés ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmet vagy felülvizsgálati indítványt a Kúria még nem bírálta el, az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság egyesbíróként eljárva – az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásának vizsgálatát követően, az egyéb formai és tartalmi feltételek vizsgálatának mellőzésével – soron kívül visszautasítja.
- [30] Ha az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőben benyújtott alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a (3) bekezdés alapján utasította vissza, a Kúria felülvizsgálati eljárást lezáró határozatának kézbesítésétől számított, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül a (2) bekezdés szerinti alkotmányjogi panaszban sérelmezett döntés ellen ismételten benyújtható alkotmányjogi panasz. Ilyen esetben a (2) bekezdés szerinti alkotmányjogi panaszban sérelmezett bírói döntés mellett a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott határozatát is lehet támadni.
- [31] A Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.532/2021/8-II. számú kiegészítő ítéletét – az első fokon eljáró bíróság tájékoztatása szerint – 2022. október 07. napján elektronikus úton kézbesítették az indítványozók jogi képviselőjének, míg az alkotmányjogi panaszt 2022. október 27-én nyújtották be az ügyben első fokon eljáró bírósághoz.
- [32] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.211/2022/2. számú végzését 2023. január 27. napján elektronikus úton kézbesítették az indítványozók jogi képviselőjének, míg az alkotmányjogi panaszt 2023. február 01-én nyújtották be az ügyben első fokon eljáró bírósághoz.
- [33] Az indítványozók tehát az alkotmányjogi panaszt Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.211/2022/2. számú végzésével és a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.532/2021/8-II. számú kiegészítő ítéletével szemben a törvényi határidőn belül terjesztették elő.
- [34] Az Abtv. 32. § (3) és (4) bekezdései alapján mind a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.211/2022/2. számú végzése, mind a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.532/2021/8-II. számú kiegészítő ítélete tekintetében az Alkotmánybíróság vizsgálhatja a befogadás további feltételeit.
- [35] 3.2. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, ennek feltételeit az 52. § (1b) bekezdése részletezi. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók kérelme e feltételeknek csak részben felel meg.
- [36] Az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panasz az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozók jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz,

megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog vélt sérelmének lényegét és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Megjelöli a sérelmezett bírói döntést továbbá kifejezett kérelmet terjeszt elő annak megsemmisítésére.

- [37] Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint alkotmányjogi panaszt az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére is csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani. {3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]}
- [38] Az indítványozók beadványukban nem hivatkoztak a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz ebben a vonatkozásban nem felel meg a törvényi feltételeknek.
- [39] 4. Az Alkotmánybíróság tehát az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében írott tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tekintetében vizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt további feltételeinek való megfelelést. Vizsgálata során a következőket állapította meg.
- [40] Az indítványozók bár kifejtették, hogy az álláspontjuk szerint a támadott határozatok miatt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti alapjoguk sérelmet szenvedett, érveik ténylegesen a Fővárosi Ítéltábla kiegészítő ítéletére vonatkoznak, és tartalmilag törvényességi kérdéseket érintenek.
- [41] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó – Alaptörvényben biztosított – jogát sérti [a) pont].
- [42] Az Abtv. 52. § (4) bekezdése alapján az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia.
- [43] Az indítványozók által kifejtettek lényege szerint, a Fővárosi Ítéltábla a kiegészítő ítéletében alkalmazott le nem rótt illeték körében a pervesztes panaszosok között alkalmazott perköltségviselést a jogszabályi rendelkezésektől, illetve a vonatkozó bírósági gyakorlattól ellentétesen, jogszabálysértő módon határozta meg, amelynek okán a kiegészítő ítélet meghozatala során a Fővárosi Ítéltábla az eljárási szabályokat nem az Alaptörvénynek megfelelően alkalmazta. Hangsúlyozták az indítványozók, hogy ez pedig az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljárásból fakadó elvárás, amelynek be nem tartása következtében a panaszosok Alaptörvényben biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérült.
- [44] Az Indítványozók számos bírósági határozatra is hivatkoztak. Rámutat az Alkotmánybíróság, hogy amennyiben az egységes joggyakorlat kialakítása azt indokolná, arra irányuló indítvány esetén – az Alaptörvény 25. cikkének (2) bekezdése alapján – a jogegységi határozat meghozatala a Kúria hatáskörébe tartozik. Ennek megítélése azonban a Kúria hatáskörébe tartozó kérdés.

- [45] A hatályos jogszabályok értelmezésének vitatásán túl tehát további alkotmányos érveket az indítvány nem tartalmaz.
- [46] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz indítvány akkor fogadható be, ha az abban kifejtettek a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet támasztanak alá, vagy ha alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetnek fel.
- [47] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem felel meg ezeknek a követelményeknek, mert az indítványozók egyértelműen az ügyükben eljáró bíróságok jogértelmezését tartották alaptörvény-ellenesnek.
- [48] Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata értelmében az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörében eljárva a bírói döntést törvényességi szempontból nem vizsgálhatja felül.
- [49] „Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntések alaptörvény-ellenességének alátámasztására. Ezért az indítvány nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.” {3179/2016. (IX. 26.) AB végzés, Indokolás [15]}
- [50] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A bírósági döntéseket – az Alaptörvény felhatalmazása alapján – az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálata során.
- [51] Az Alkotmánybíróság ezúton is hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlata szerint „[a] bírósági joggyakorlat egységének biztosítása sem az Alkotmánybíróság, hanem a bíróságok, kiemelten pedig a Kúria feladata [Alaptörvény 26. cikk (3) bekezdése, bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény III. fejezete], ezt az Alkotmánybíróság a jogbiztonságra és az alapjogokra figyelemmel sem vonhatja magához. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés; Indokolás [14]}
- [52] Az Alkotmánybíróság ... [c]sak kivételesen, szigorú feltételek fennállása esetén állapítja meg a jogalkalmazói önkény fennállása miatt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét. ... [a] contra legem jogértelmezés és jogalkalmazás önmagában nem alapozza meg az alkotmányellenességet. A contra legem jogalkalmazásnak egyben alkotmányellenesnek, azaz az Alaptörvénnyel ellentétesnek

kell lennie (contra constitutionem) {lásd 3280/2017. (XI. 2.) AB határozat, Indokolás [38], megerősítette pl. 23/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [28]}.

- [53] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy nem tekinti feladatának a bírósági jogalkalmazás felülvizsgálatát, csupán annak alkotmányos kereteinek betartását ellenőrzi. {23/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [29]}.
- [54] A jelen ügyben a panaszban foglaltak alapján nincs kellő következtetési alap annak megállapítására, hogy ezek az együttes feltételek a panaszra okot adó esetben az Ítéletábra kiegészítő ítéletével összefüggésben fennállnak.
- [55] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az indítványozók az alkotmányjogi panaszukban nem állítottak olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vetne fel, ami a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolttá tenné.
- [56] Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg részben az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjának, részben pedig a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeinek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2024. október 15.

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró